

Reflexii vizuale
Colocvii literare
Confluente istorice
Religie/Spiritualitate
Interviurile Națiunii
Diaspora
Turnul de veghe
Comunicate

INSIDE

- [„Mark Verlan – In Love”,
expoziție-omagiu adusă unui
artist-legendă al Chișinăului](#)
:: Reflexii vizuale
- [Pascu Balaci, Vechiul Testament
relevat prin 300 de sonete](#)
:: Colocvii literare
- [Începutul dezvoltării și
industrializării României...](#)
:: Confluente istorice,
Recomandate
- [Zeitățile nu mor niciodată,
rămân în subconștientul
popoarelor](#)
:: Religie/Spiritualitate
- [Pe frontul grâului, rușii
bombardează satele de români
din sudul Basarabiei...](#)
:: Interviurile Națiunii
- [Istoria goraliilor – românii
\(valahii\) din sudul montan al
Poloniei](#)
:: Diaspora, Recomandate
- [Mai avem motive să rămânem
optimiști? Cum ar trebui să
privim viitorul? Mai ales viitorul
copiilor noștri?](#)
:: Recomandate, Turnul de
veghe

Și dacă Rusia nu va accepta să piardă războiul; nici măcar la „masa verde” a interesului pentru pacea mondială?!...

Data: 4 martie 2024

Pentru că despre asta este vorba... Tot mai fățiș... Despre pierderea războiului de către Rusia și nu neapărat câștigarea „bătăliei” de către Ucraina... Și este doar o aparentă schimbare de paradigmă după cei doi ani de război... Pentru că scopul este același ca la început... Fortăreaa unui război al lumilor... Pentru că, și nu doar filosofic, acela al civilizațiilor a fost pierdut... Încă din clipa în care UE a devenit

vasalul Statelor Unite... O colonie care a centralizat și a impus condiții socio-economice tot mai bizare pentru a duce, prin trădarea liderilor de la Bruxelles, la actualul status de colonie a Statelor Unite... Și da, totul chiar a început din clipa în care aceeași UE, și atunci, la fel de coruptă și infestată la vârful ei cu liderii anti-europeni ca astăzi, a acceptat să achite nota de plată a falimentelor (inițial, a băncilor) de peste Ocean... Așa am ajuns la o Uniune care impune un supracontrol al statelor membre, dar nu în interesul lor... De la diktarea asumării unor cantități uriașe de vaccinuri despre care se știa că vor deveni inutile până la primele tranșe de plată (practic a unui soi de „obligațiuni federale” emise pentru covid), la centralizarea anunțată deja a achiziționării de

armament dar și a necesarului de medicamente „de bază”, pe care îl va decide Bruxelles -ul pentru fiecare stat membru (!)... O schemă de colonizare de către „unchiul Sam” în care Nato joacă un rol esențial, fiind brațul militar, și în curând polițienesc, prin care America se asigură de continuitatea sevrăjului de slugă a camarilei toxice de la Bruxelles... Și poate că, din această perspectivă, apelul președintelui francez, pentru trimiterea de trupe europene în Ucraina, ar fi trebuit privit într-o altă notă... Nu neapărat de a crea o unitate europeană pentru „livrarea” de armate comune în Ucraina, ci pentru a forța impunerea unei forțe militare a Europei care să fie măcar pe picior de egalitate, ca decizii pentru Europa, cu Nato...

Și nici nu mai contează care au fost jocurile ce ne-au dus astăzi în această antecameră a morții... Probabil, a unei morți dintâi europene, fie și doar economic, fie și doar ca națiuni și suveranități... Nu mai contează nici măcar de ce UE acceptă aceste condiții de nepace impuse, diktate chiar, de către Statele Unite... Și nu mai contează nici de ce liderii lumii nu reacționează la această schimbare a foii de parcurs al războiului... În care Ucraina devine tot mai palidă, ca eventuale dorințe de pace, iar punctul roșu este pus pe Rusia... Care trebuie să piardă, nu să cedeze, nu să „remizeze” pentru pace... *Care ar fi trebuit*, se va scrie poate peste ani, dacă va mai avea cine, *să-și fi asumat această pierdere în interesul păcii mondiale*... Pentru că America este tot mai categorică: „Rusia trebuie să piardă războiul!”... Dacă nu-l pierde (asumat – va fi următoarea strigare) „Nato va fi obligată să intre în război direct cu ea”... Și nu mai este vorba despre nevoile de dreptate ale Ucrainei, pentru că ea a fost și rămâne doar un punct pe planșeta de război scornită de „unchiul Sam” (e drept, într-un fel compensată financiar), ci de reierarhizarea polilor de putere ai lumii...

De aceea, chiar dacă acum, pentru Kiev, câștigarea războiului ar putea însemna exact găsirea unor soluții de pace, nu se vrea acest lucru... Nu se acceptă... Pentru că atunci nu ar mai fi loc pentru un război al lumilor, nu?! Iar Nato nu ar mai avea de ce să săpunească UE ca pe o colonie... Pentru că asta a ajuns Europa la picioarele „unchiului Sam”... O colonie... Iar America știe cum să „lanseze” provocările... Știe că Rusia este prea mândră să accepte o înfrângere asumată... Mai ales că „asumarea” ar fi la nivelul pretențiilor Statelor Unite, nu ale Europei, căci Europa ar fi (poate) doar un „comunicator”... Știe că Rusia nu va accepta niciodată o înfrângere, chiar dacă ar fi în interesul păcii mondiale... Pentru că ar fi o umilință... Și ar fi mai importantă pentru ea chiar decât împingerea de pe locul ei ca putere a lumii...

Or, până nu este chiar prea târziu, Europa națiunilor încă suverane în deciziile lor, măcar în cele ce privesc securitatea propriilor popoare, ar trebui să întocmească ea acel necesar de pace de care este nevoie... Inclusiv condițiile minime pe care părțile implicate ar trebui să le accepte. Nu să le negocieze pentru că nu mai pare a fi timp pentru așa ceva... Nu cu America în spatele ei. Și ar trebui să impună propria alianță militară pentru a reduce din presiunea exercitată prin Nato. Ar trebui să refuze de acum toate politicile de achiziții care servesc, de fapt, strict Statelor Unite. Nu doar pentru creșterea puterii economice a „unchiului Sam”, cât, mai ales, pentru șubrezirea financiar-economică a vasalei europene...

Deportații: Polonezi salvați de români

[Click aici pentru film](#)

Retina cu spini

de Matei Mihai

PARTENERI

